

تعیین پارامترهای دوزیمتری دومین مدل دانه پالادیم-۱۰۳ ساخته شده در پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی

غلامرضا رئیس علی^۱، مهدی صادقی^۲، وحیده عطائی نیا^۳، اردبیل شاهور^۴، مریم قاسمی غنچه نازی^۵

- ۱- دانشیار سازمان انرژی اتمی ایران؛ پژوهشکده کاربرد پرتوها، پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، سازمان انرژی اتمی ایران، تهران
- ۲- استادیار سازمان انرژی اتمی ایران؛ پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی، پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، سازمان انرژی اتمی ایران، کرج
- ۳- دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی هسته ای-پرتوپزشکی؛ گروه مهندسی هسته ای، دانشگاه آزاد اسلامی- واحد علوم و تحقیقات، تهران
- ۴- کارشناس فیزیک؛ پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی، پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، سازمان انرژی اتمی ایران، کرج
- ۵- دانش آموخته کارشناس ارشد فیزیک پزشکی؛ گروه فیزیک پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

تاریخ دریافت نسخه اصلاح شده: ۸۷/۳/۲۲ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۷/۴/۱۹

چکیده

مقدمه: امروزه، کاربرد ایزوتوپ کم انرژی Pd^{103} در برآکی تراپی، برای درمان بدخیمی‌های پروسات، چشم، سر و گردن، پستان و دهانه رحم افزایش یافته است. در همین راستا، پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی سازمان انرژی اتمی ایران، اقدام به طراحی و ساخت انواع مختلف دانه پالادیم-۱۰۳ کرده است. هدف از این تحقیق، انتخاب بهترین دانه از نظر دوزیمتری، برای تولید است. قبل از استفاده بالینی از این دانه‌ها، لازم است مشخصات دوزیمتری آنها بطور دقیق اندازه‌گیری و محاسبه شود. در این تحقیق پارامترهای دوزیمتری دومین دانه پالادیم-۱۰۳ ساخته شده در پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی سازمان انرژی اتمی ایران، تعیین شده‌اند.

مواد و روشها: پارامترهای دوزیمتری این دانه شامل ثابت آهنگ دز، تابع هندسی، تابع دز شعاعی، تابع ناهمسانگردی، فاکتور ناهمسانگردی و ثابت ناهمسانگردی بر اساس پروتکل TG43-U1 با روش محاسباتی مونت کارلو (MCNP4C) و اندازه‌گیری با استفاده از دزیمترهای ترمولومینسانس مدل GR200A در فانتوم پرسپیکس تعیین شده‌اند.

نتایج: ثابت آهنگ دز محاسبه شده با کد MCNP4C در آب برابر با $(cGy h^{-1})^{0.001} \pm 0.0001$ و در فانتوم پرسپیکس برابر با $(cGy h^{-1})^{0.001} \pm 0.0001$ بდست آمد. با استفاده از تابع هندسی محاسبه شده، تابع دز شعاعی و تابع ناهمسانگردی به روش‌های محاسباتی و تجربی در فانتوم آب و پرسپیکس تعیین شدند. همچنین ثابت ناهمسانگردی محاسبه شده در آب برابر 0.88 ± 0.00 بدانه بود.

بحث و نتیجه‌گیری: اختلاف کمتر از 10% بین مقادیر بدانه از محاسبات مونت کارلو و اندازه‌گیری‌های تجربی نشان‌دهنده توافق قابل قبول بین برنامه شبیه‌سازی و اندازه‌گیری‌های انجام شده است. همچنین پارامترهای دوزیمتری بدانه از مونت کارلو با اولین دانه پالادیم-۱۰۳ ساخته شده در پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی و همچنین با چند مدل جهانی مقایسه شده است. نتایج قابل قبول پارامترهای دوزیمتری دانه‌های ساخته شده، نشان می‌دهند که از نظر دوزیمتری می‌توان از این دانه‌ها به منظور برآکی تراپی استفاده نمود. (مجله فیزیک پزشکی ایران، دوره ۵، شماره ۱، پیاپی ۱۸، ۱۹، ۲۲: ۸۷-۹)

وازگان کلیدی: برآکی تراپی، دانه پالادیم-۱۰۳، پروتکل TG-43U1، محاسبات مونت کارلو، دوزیمتری ترمولومینسانس

*نویسنده مسؤول: غلامرضا رئیس علی

آدرس: تهران، انتهای خیابان کارگر شمالی، سازمان انرژی اتمی ایران.

پژوهشگاه علوم و فنون هسته ای، پژوهشکده کاربرد پرتوها

graisali@aeoi.org.ir

تلفن: +۹۸ (۰۲۱) ۸۸۲۲۱۲۱۹ - ۸۸۲۲۱۲۲۲ +۹۸ (۰۲۱) ۸۸۲۲۱۲۱۹

۱- مقدمه

صنعتی سازمان انرژی اتمی ایران، اقدام به طراحی و ساخت انواع مختلف دانه پالادیم- 10^3 کرده است. قبل از استفاده بالینی از این دانه‌ها لازم است مشخصات دوزیمتری این دانه‌ها بطور دقیق اندازه‌گیری و محاسبه شود. برای بیان دقیق پارامترهای توزیع دوز چشم‌های کم‌انرژی مورد استفاده در برآکی تراپی، از پروتکل TG-43U1 که شامل فرمولبندی برای محاسبات دوز و مجموعه داده‌هایی برای پارامترهای دوزیمتری چشم‌های برآکی تراپی است، استفاده می‌شود [۹]. در این تحقیق پارامترهای دوزیمتری دومین دانه پالادیم- 10^3 ساخته شده در پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی سازمان انرژی اتمی به روش محاسباتی مونت‌کارلو با استفاده از کد MCNP4C و روش تجربی با استفاده از دوزیمترهای ترمولومینسانس مدل پارامترهای دوزیمتری این دانه، با اولین دانه پالادیم- 10^3 ساخته شده، مقایسه شده است.

۲- مواد و روشها

۲-۱- توصیف دانه

دومین نمونه دانه پالادیم- 10^3 ساخته شده در پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی سازمان انرژی اتمی (NRCAM12) (شکل ۱)، به صورت لوله استوانه‌ای شکلی از جنس تیتانیوم با قطر داخلی ۰/۷ میلی‌متر و قطر خارجی ۰/۸ میلی‌متر و طول ۴/۵ میلی‌متر می‌باشد. کلاهک دانه از جنس تیتانیوم به طول ۰/۶۲۲ میلی‌متر و قطر داخلی ۰/۶۹۵ میلی‌متر و قطر خارجی ۰/۷۸۷ میلی‌متر ساخته شده است که زائداتی مخروطی شکل به طول متوسط ۰/۳ میلی‌متر دارد. داخل کپسول، پنج رزین کروی به قطر متوسط ۰/۶۲±۰/۰۳ میلی‌متر که پالادیم- 10^3 بطور یکنواخت و به صورت حجمی در آنها

امروزه کاربرد ایزوتوپ‌های کم انرژی نظیر ید-۱۲۵^۱ و پالادیم-۱۰۳ در برآکی تراپی، برای درمان بدخیمی‌های پروستات، چشم، سر و گردن و گاهی برای پستان و دهانه رحم افزایش یافته است [۴-۱]. مزایای برآکی تراپی نسبت به جراحی، سهولت درمان، آسیب کمتر به بافت‌های سالم اطراف [۵] و کاهش اثرات جانبی بعد از عمل برای بیمار است [۵]. مزایای برآکی تراپی نسبت به تله-تراپی، قابلیت آن در متوجه کردن پرتو روی بافت تومور، کمترین پرتودهی به بافت‌های سالم اطراف [۶-۷] و افت سریع دوز در بافت سالم اطراف تومور می‌باشد [۸]. به دلیل اینکه ید-۱۲۵^۱ و پالادیم-۱۰۳ پرتوهای ایکس کم انرژی گسیل می‌کنند و نیمه عمر نسبتاً کوتاهی دارند، می‌توانند به مدت طولانی و بدون آسیب به بافت‌های سالم اطراف تومور یا پرتودهی اضافی به سایر افراد، در بافت بدن باقی بمانند [۶]. پالادیم به علت پایین بودن انرژی فوتونی‌اش، افت دوز عمقی سریعتری در مقایسه با دیگر ایزوتوپ‌ها دارد که در نتیجه دوز رسیده به ارگانهای سالم اطراف تومور کاهش می‌یابد [۲،۱]. در مقایسه با چشم‌هه ید-۱۲۵^۱، حفاظت پالادیم با انرژی حدود ۲۱ کیلوالکترون‌ولت ساده‌تر است. نیمه عمر پالادیم ۱۶/۹۹ روز است و ۹۵٪ دوز خود را در حدود ۸ هفته به تومور می‌رساند. به دلیل نیمه عمر کوتاه‌تر پالادیم-۱۰۳ نسبت به ید-۱۲۵^۱ استفاده از آن در کاشت‌های دائمی از لحاظ بیولوژیکی مناسب‌تر است، چون دوز با آهنگ بسیار سریعتری می‌تواند به تومور داده شود [۸]. امروزه در آمریکا، استفاده از چشم‌هه پالادیم، یک سوم درمانهای برآکی تراپی با کاشت دائمی را تشکیل می‌دهد [۲،۱]. در همین راستا، پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و

اندازه‌گیری تابع ناهمسانگردی چشم به کار رفت [۱۱]. دوزیمترهای ترمولومینسانس پس از مراحل کالیبراسیون و گرمادهی [۱۰]، به همراه دانه در محل‌های تعییه شده در فانتوم قرار گرفته و پرتودهی شدند. با تکرار اندازه‌گیری‌ها و بدست آوردن میانگین قرائت دوزیمترها، مقدار دوز جذب شده در هر مکان توسط دوزیمترهای ترمولومینسانس بدست آمد [۱۲، ۱۱، ۱۶]. فرمول محاسبه دوز بصورت رابطه (۱) می‌باشد [۱۱، ۵، ۲].

$$D(r, \theta) = \frac{R}{CF \times EF \times T \times d(t)} \quad (1)$$

در این فرمول:

$D(r, \theta)$ آهنگ دوز در نقطه (r, θ) ، R خوانش هر دوزیمتر با اعمال ضریب تصحیح مربوط به آن (ECC) و کسر دوز زمینه،

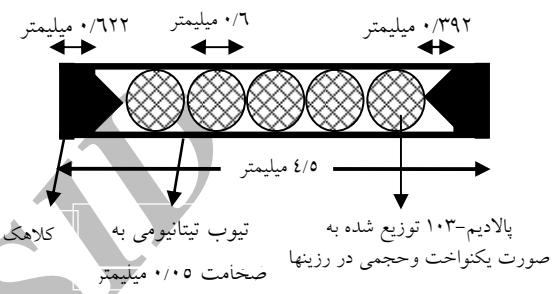
CF فاکتور کالیبراسیون هر دوزیمتر ($\frac{\text{شمارش}}{\text{میکروگری}}$)^۱ برای پرتو کالیبره شده در میدان کجالت ۶۰ در آزمایشگاه دوزیمتری استاندارد ثانویه^۲ پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی سازمان انرژی اتمی ایران، EF فاکتور تصحیح انرژی هر دوزیمتر برای چشم به پالادیم با انرژی متوسط ۲۰ کیلوالکترون‌ولت، T مدت زمان پرتودهی دوزیمترهای ترمولومینسانس و $d(t)$ فاکتور تصحیح واپاشی چشم به در مدت زمان پرتودهی دوزیمترها می‌باشد که از رابطه زیر بدست می‌آید [۱۱]:

$$d(t) = \frac{1 - e^{-\lambda t}}{\lambda t} \quad (2)$$

در رابطه بالا λ ثابت واپاشی و t زمان واپاشی چشم می‌باشد.

1- Count/ μGy
2- SSDL

توزیع شده است، قرار گرفته‌اند. رزین، یک نوع ماده آلی با چگالی ۱/۱۴ گرم بر سانتیمتر مکعب و ترکیبات اکسیژن ۰/۹٪، هیدروژن ۶۳/۶۳٪، کربن ۱۸/۱۸٪ و نیتروژن ۰/۹٪ می‌باشد.

شکل ۱- دومین دانه رزینی پالادیم ۱۰۳ ساخته شده در پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی سازمان انرژی اتمی ایران

۲-۲- اندازه‌گیری توزیع دوز اطراف دانه با استفاده از دوزیمترهای ترمولومینسانس

توزیع دوز اطراف دانه پالادیم ۱۰۳ مدل NRCAM12 با استفاده از دوزیمترهای ترمولومینسانس مدل GR200A در فانتوم پرسپیکس اندازه‌گیری شد. جنس این دوزیمترها از لیتیم فلوراید ترکیب شده با ناخالصی‌های منیزیم، مس و فسفر است. دوزیمترهای ترمولومینسانس نوع GR200A به شکل قرصهایی به قطر ۴/۵ میلی‌متر و ضخامت ۰/۸ میلی‌متر می‌باشند [۱۰]. فانتوم بصورت حجمی مکعبی به ابعاد ۳۰×۳۰×۱۵ سانتی‌متر مکعب شامل ۱۵ صفحه پرسپیکس هریک به ضخامت ۱ سانتی‌متر در نظر گرفته شد تا تمام پرتوهای پراکنده را دربر گیرد [۱۱-۱۴]. صفحه میانی صفحه‌ی قرارگیری دانه و دوزیمترهای ترمولومینسانس می‌باشد. دو نوع فانتوم طراحی شده پرسپیکس برای صفحه میانی در نظر گرفته شد [۱۵]. اولین فانتوم برای اندازه‌گیری تابع دوز ساعی و دومین فانتوم برای

همچنین با داشتن فرض تعادل الکترونی در آشکارسازهای انتخاب شده در همه فواصل، در این تحقیق محاسبه توزیع دوز در آب با استفاده از تالی F6 با تعداد تاریخچه‌های $10^3 \times 10^9$ برای رسیدن به خطای کمتر از ۵ درصد انجام شد. بیشترین مقادیر عدم قطعیت در امتداد محور طولی چشم مشاهده شد. این خطا در فواصل دورتر بیشتر می‌شود [۲۰]. زمان اجرای برنامه توسط کامپیوتر Intel(R)-Celeron(R) با سرعت ۲/۴ گیگاهرتز، برای محاسبه توزیع دوز در آب حدود ۲۲۰ ساعت بود. با استفاده از توزیع دوز محاسبه شده، سایر پارامترهای دوزیمتري دانه بر اساس پروتکل TG43-U1 تعیین شد. در این نوشتار از تکرار فرمولهای ارائه شده در پروتکل TG43-U1 اجتناب شده است.

به منظور مقایسه با نتایج تجربی اندازه گیری شده با دوزیمترهای ترمولومینسانس، توزیع دوز در فانتوم پرسپیکس با استفاده از تالی F4 به همراه ضرایب تبدیل شار به دوز در آب که با استفاده از ضرایب جذب انرژی جرمی [۲۱] بدست آمدند، محاسبه گردید. فانتوم پرسپیکس (C₅O₂H₈) با چگالی ۱/۱۹ گرم بر سانتی‌متر مکعب شبیه‌سازی گردید.

برای محاسبه S_k به ازای واحد اکتیویته، با استفاده از کد MCNP4C، دانه در مرکز کره‌ای از جنس خلاً به شعاع ۶ متر در نظر گرفته شد و کرمای هوا در سلولی به فاصله یک متر از مرکز دانه و در امتداد عمود بر محور دانه با استفاده از تالی F6 محاسبه شد. در برنامه شبیه‌سازی نوشته شده فوتونهای با انرژی کمتر از ۵ کیلوالکترون‌ولت با استفاده از دستور ELPT حذف شدند. فوتونهای با انرژی کمتر از ۵ کیلوالکترون‌ولت در دیواره دانه و مجاورت آن در فاصله کمتر از ۰/۱ میلیمتر جذب می‌شوند و تأثیری در میزان دوز جذبی در آب ندارند [۲۲]. با استفاده از قانون عکس مجازور فاصله و رابطه (۳)، کرمای هوا

۳-۲-محاسبات مونت کارلو

به منظور مقایسه با نتایج تجربی، توزیع دوز اطراف دانه پالادیم-۱۰۳ مدل NRCAM12 با روش محاسباتی مونت‌کارلو با بکارگیری کد MCNP4C [۱۷] تعیین شد. این کد جذب فتوالکتریک و تابش اشعه ایکس مشخصه لایه‌های K و L و پراکنده‌گی کامپیون و ریلی را شبیه سازی می‌کند [۹, ۱۱]. دانه پالادیم-۱۰۳ مدل ۱۲ NRCAM12، در مرکز کره‌ای فرضی از جنس آب به شعاع ۱۵ سانتی‌متر شبیه‌سازی شد. فانتوم به سلولهایی محصور بین پوسته‌های کروی و مخروطی تقسیم شد [۱۸]. ضخامت پوسته‌های کروی تا فاصله ۱/۵ سانتیمتر و سانتیمتر و برای فواصل بیشتر از ۱/۵ سانتیمتر ۱ سانتیمتر و ضخامت پوسته‌های مخروطی ۱ درجه در نظر گرفته شد. بنابراین آشکارسازهای فرضی، آشکارسازهایی حلقوی محدود به پوسته‌های کروی و مخروطی به ضخامت Δr و ارتفاع $r \Delta \theta$ هستند. اثر میانگین گیری دوز حجم این سلولها که به دوز یک نقطه منسوب می‌شود، در مقایسه با خطاها ای اماری ناشی از محاسبات MCNP ناچیز و قابل چشم‌پوشی است [۱۸]. بدليل کم بودن انرژی چشم و برد کوتاه الکترونها ثانویه تولید شده توسط فوتونهای گسیل شده از این چشم، انتقال الکترونها ثانویه شبیه‌سازی نشد و با فرض تعادل الکترونی، کرما با دوز برابر در نظر گرفته شد [۱۱, ۱۲]. بیناب انرژی فوتون‌های پالادیم-۱۰۳ در پروتکل TG43-U1 آورده شده است [۹]. برای محاسبه توزیع دوز در آب، با توجه به تحقیق انجام شده توسط رئیس‌علی و همکارانش برای محاسبه توزیع دوز ناشی از چشمید ۱۲۵ در فواصل مختلف ۰/۲۵ تا ۱۰ سانتیمتر با تالی‌های F4، F6 و F8* و نتیجه تقریباً یکسان به دست آمده و نیز این نتیجه که زمان محاسبه دوز با تالی F6 بسیار سریعتر از تالی F8* (حدود ۲۰ برابر) با دقت‌های یکسان می‌باشد [۱۹].

صورت نمودارهای رسم شده در شکل ۲ نشان داده شده اند. با توجه به اینکه تابع هندسی صرفاً به عنوان یک تابع کمکی برای بدست آوردن سایر توابع و پارامترها مورد استفاده قرار گرفته، نتایج عددی مربوط به این تابع ارائه نشده است.

با استفاده از تابع هندسی و توزیع دوز محاسبه شده در آب، تابع دوز ساعی بر اساس پروتکل TG43-U1 تعیین شد. تابع دوز ساعی محاسبه شده در آب، محاسبه شده در پرسپکس و اندازه گیری شده در پرسپکس در جدول ۱ ارائه شده اند. تابع دوز ساعی محاسبه شده توسط روش مونته کارلو در فانتومهای آب و پرسپکس با مقادیر اندازه گیری شده با دوزیمترهای ترمولومینسانس در فانتوم پرسپکس و تبدیل شده در آب مقایسه گردید و نتایج در شکل ۳ آورده شده است. ضرایب تبدیل اطلاعات تجربی در فانتوم پرسپکس به فانتوم آب از نسبت دوز بدست آمده برای دو فانتوم با شبیه سازی مونت کارلو بدست آمدند. این ضرایب در جدول ۲ ارائه شده اند.

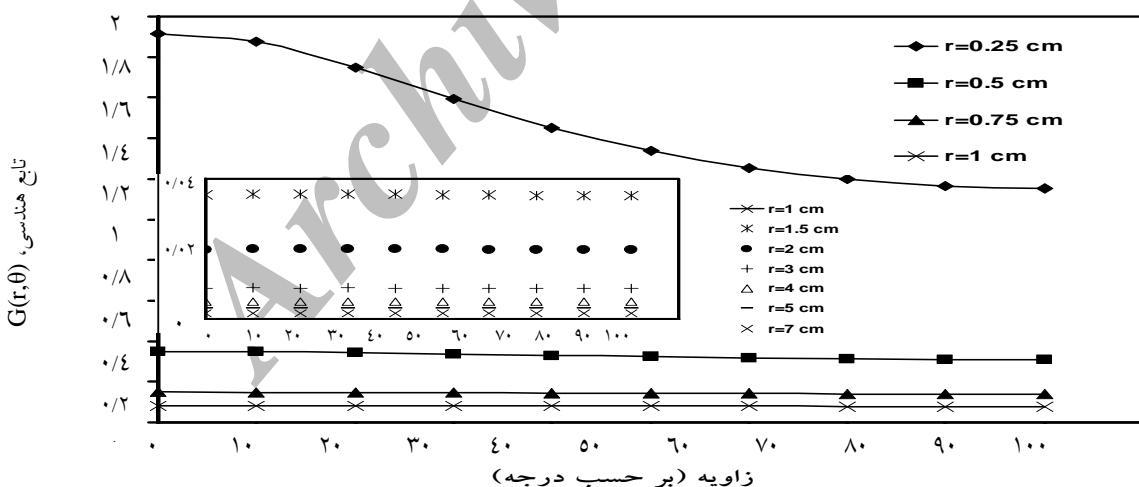
در فاصله ۱۰۰ سانتیمتر از مرکز دانه، به کرمای هوا در فاصله یک سانتیمتر بهنجار شد [۵، ۲۴-۲۵].

$$S_K = \dot{K}_\delta(d)d^2 \quad (3)$$

در رابطه بالا، $\dot{K}_\delta(d)$ آهنگ کرمای هوا در فاصله d از مرکز دانه با در نظر گرفتن فوتونهای با انرژی بیشتر از δ است که مقدار δ در محاسبات ۵ کیلوالکترونولت فرض شده است.

۳- نتایج

ثابت آهنگ دوز دانه پالادیم-۱۰۳ تولید شده، در فانتوم آب برابر با $(cGyh^{-1}U^{-1})^{0.001} \pm 0.006$ و در فانتوم پرسپکس برابر با $(cGyh^{-1}U^{-1})^{0.001} \pm 0.001$ محاسبه شد. در واحد ثابت آهنگ دوز، U واحد شدت کرمای هوا مربوط به چشم است و به صورت $1U=1cGycm^2h^{-1}$ تعریف شده است. تابع هندسی با محاسبه شار حجمی توسط تالی F4 در خلا برای فواصل و زوایای مختلف از چشم تعیین شد. نتایج به

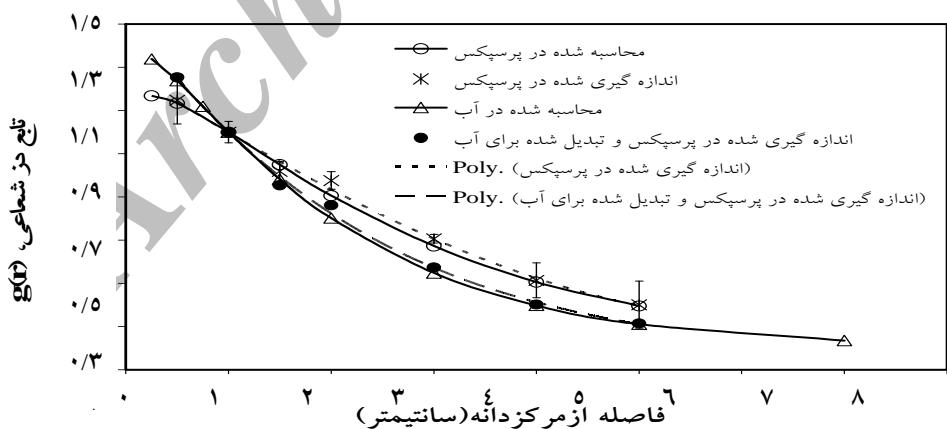
شکل ۲- تغییرات تابع هندسی محاسبه شده دانه ^{103}Pd برای فاصله های مختلف از مرکز دانه بر حسب زاویه NRCAM12

جدول ۱- تابع دوز شعاعی اندازه‌گیری شده و محاسبه شده در فانتوم پرسپکس و آب برای دانه ^{103}Pd NRCAM12

فاصله از مرکز دانه (سانتیمتر)	MCNP4C در آب	محاسبه شده با کد MCNP4C	اندازه‌گیری شده با دوزیمترهای ترمولومینسانس در پرسپکس	محاسبه شده با کد پرسپکس
-	$1/339 \pm 0/001$	$1/17$	-	-
$0/25$	$1/239 \pm 0/001$	$1/13$	$1/15 \pm 0/13$	$1/15 \pm 0/13$
$0/5$	$1/119 \pm 0/001$	$1/07$	-	$1/07$
$0/75$	$1/000 \pm 0/001$	1	$1/00 \pm 0/11$	$1/00 \pm 0/11$
1	$0/783 \pm 0/001$	$0/850$	$0/82 \pm 0/08$	$0/82 \pm 0/08$
2	$0/602 \pm 0/001$	$0/706$	$0/78 \pm 0/09$	$0/78 \pm 0/09$
3	$0/3483 \pm 0/0004$	$0/473$	$0/51 \pm 0/09$	$0/51 \pm 0/09$
4	$0/1976 \pm 0/0002$	$0/306$	$0/31 \pm 0/09$	$0/31 \pm 0/09$
5	$0/1112 \pm 0/0002$	$0/195$	$0/20 \pm 0/14$	$0/20 \pm 0/14$
7	$0/0354 \pm 0/0001$	-	-	-

جدول ۲- نسبت دوز محاسبه شده در فانتوم آب به دوز محاسبه شده در فانتوم پرسپکس

فاصله از مرکز دانه (سانتیمتر)	زاویه (بر حسب درجه)	۹۰	۶۰	۳۰	۰
$0/25$		$1/611$	$1/605$	$1/631$	$1/65$
$0/5$		$1/538$	$1/537$	$1/537$	$1/260$
1		$1/408$	$1/408$	$1/391$	$1/070$
$1/5$		$1/297$	$1/295$	$1/274$	$1/022$
2		$1/201$	$1/198$	$1/171$	$0/943$
3		$1/038$	$1/035$	$1/010$	$0/854$
4		$0/908$	$0/905$	$0/884$	$0/737$
5		$0/802$	$0/800$	$0/779$	$0/658$

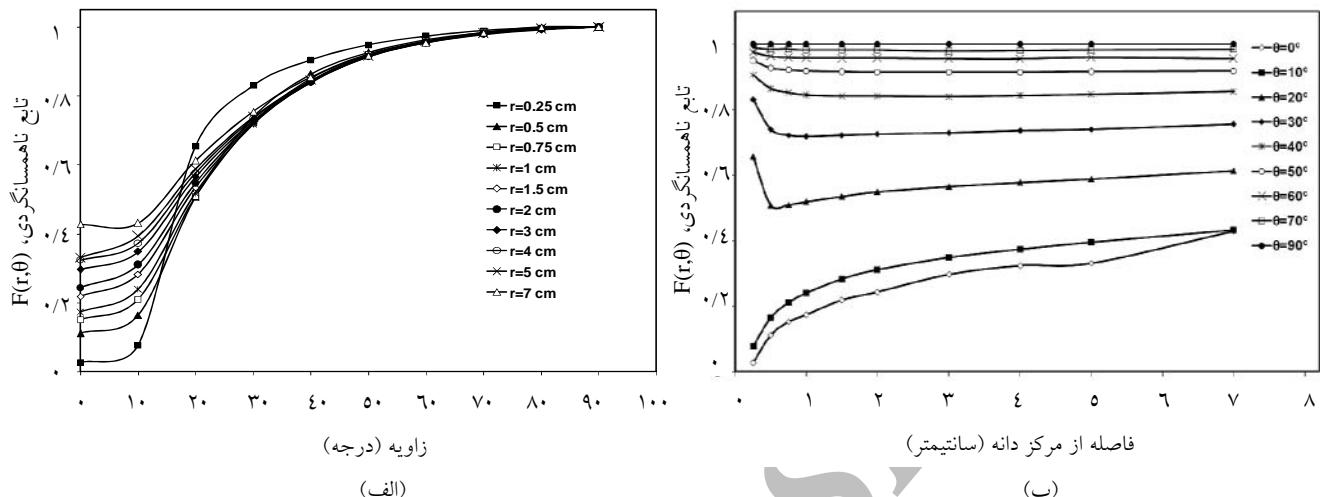
شکل ۳- مقایسه تابع دوز شعاعی محاسبه شده با کد MCNP4C در فانتوم‌های آب و پرسپکس و اندازه‌گیری شده با دوزیمترهای ترمولومینسانس در فانتوم پرسپکس و تبدیل شده برای آب در فواصل مختلف از چشم‌های ^{103}Pd NRCAM12. خطاهای بر حسب σ (انحراف معیار) رسم شده‌اند.

مختلف، بر حسب فاصله از مرکز دانه نشان می‌دهد. در نمودارهای رسم شده در شکل ۵ تابع ناهمسانگردی محاسبه شده توسط روش مونت‌کارلو در فانتوم‌های آب و پرسپیکس با مقادیر اندازه‌گیری شده با دوزیمترهای ترمولومینسانس در فانتوم پرسپیکس و تبدیل شده برای آب مقایسه شده است. اختلاف مقادیر تابع ناهمسانگردی بدست آمده از اندازه‌گیری و محاسبه٪۰/۹ تا٪۰/۱ است.

تابع ناهمسانگردی با استفاده از توزیع دوز و تابع هندسی محاسبه شده در آب، بر اساس پروتکل TG43-U1 تعیین شد. نتایج در جدول ۳ آمده است. نمودارهای نشان داده شده در شکل ۴-الف تغییرات تابع ناهمسانگردی را در آب، در فاصله‌های مختلف از مرکز دانه بر حسب زاویه نشان می‌دهند. نمودارهای نشان داده شده در شکل ۴-ب تغییرات تابع ناهمسانگردی را در آب در زوایای

جدول-۳-تابع ناهمسانگردی و فاکتور ناهمسانگردی محاسبه شده در زاویه صفر درجه کمتر از٪۶ و در سایر زوایا کمتر از٪۱ است.

فاکتور ناهمسانگردی محاسبه شده در آب	زاویه (بر حسب درجه)												فاصله از مرکز دانه (سانتیمتر)
	۹۰	۸۰	۷۰	۶۰	۵۰	۴۰	۳۰	۲۰	۱۰	۰			
$\phi_{an}(r)$	۱/۰۰۲	۱/۰۰۰	۰/۹۹۸	۰/۹۸۹	۰/۹۷۴	۰/۹۴۹	۰/۹۰۵	۰/۸۳۱	۰/۶۵۴	۰/۰۷۸	۰/۰۲۷	۰/۲۵	
۰/۹۰۹	۱/۰۰۰	۰/۹۹۷	۰/۹۸۴	۰/۹۷۲	۰/۹۲۶	۰/۸۶۵	۰/۷۳۹	۰/۵۰۷	۰/۱۶۴	۰/۱۱۱	۰/۰۵		
۰/۸۹۲	۱/۰۰۰	۰/۹۹۶	۰/۹۸۴	۰/۹۵۹	۰/۹۲۱	۰/۸۵۲	۰/۷۲۱	۰/۰۵۹	۰/۲۱۰	۰/۱۵۱	۰/۰۷۵		
۰/۸۸۶	۱/۰۰۰	۰/۹۹۴	۰/۹۸۲	۰/۹۵۷	۰/۹۱۷	۰/۸۴۵	۰/۷۱۸	۰/۰۱۸	۰/۲۴۰	۰/۱۷۳	۱		
۰/۸۸۵	۱/۰۰۰	۰/۹۹۴	۰/۹۸۲	۰/۹۵۶	۰/۹۱۵	۰/۸۴۱	۰/۷۲۱	۰/۰۳۴	۰/۲۸۳	۰/۲۱۸	۱/۰		
۰/۸۸۴	۱/۰۰۰	۰/۹۹۴	۰/۹۸۱	۰/۹۵۷	۰/۹۱۴	۰/۸۴۱	۰/۷۲۴	۰/۰۴۷	۰/۳۱۱	۰/۲۴۳	۲		
۰/۸۸۶	۱/۰۰۰	۰/۹۹۲	۰/۹۷۹	۰/۹۰۵	۰/۹۱۵	۰/۸۳۹	۰/۷۲۸	۰/۰۶۵	۰/۳۴۸	۰/۲۹۶	۳		
۰/۸۸۸	۱/۰۰۰	۰/۹۹۴	۰/۹۸۰	۰/۹۰۵	۰/۹۱۴	۰/۸۴۲	۰/۷۳۵	۰/۰۷۶	۰/۳۷۳	۰/۳۲۴	۴		
۰/۸۹۰	۱/۰۰۰	۰/۹۹۵	۰/۹۸۲	۰/۹۰۸	۰/۹۱۶	۰/۸۴۶	۰/۷۳۹	۰/۰۸۸	۰/۳۹۴	۰/۳۳۰	۵		
۰/۸۹۷	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۰/۹۸۳	۰/۹۰۵	۰/۹۱۸	۰/۸۵۵	۰/۷۵۵	۰/۰۱۳	۰/۴۳۲	۰/۴۲۸	۷		

شکل ۴- تغییرات تابع ناهمسانگردی محاسبه شده در آب برای دانه NRCAM12 : (الف) تغییرات تابع ناهمسانگردی محاسبه شده در آب برای فاصله‌های مختلف از مرکز دانه برحسب زاویه، (ب) تغییرات تابع ناهمسانگردی محاسبه شده در آب برای زوایای مختلف از مرکز دانه برحسب فاصله.

جدول ۴- مقایسه تابع ناهمسانگردی محاسبه شده با کد MCNP4C در فلتوم‌های آب و پرسپکس با مقادیر اندازه‌گیری شده با دوزیمترهای ترمولومیشننس در فلتوم پرسپکس و تبدیل شده برای آب برای دانه ^{103}Pd

فاصله شعاعی (سانتیمتر)	زاویه نسبت به محور طولی دانه (درجه)	محاسبه شده در پرسپکس	اندازه‌گیری شده در پرسپکس و تبدیل شده برای آب	محاسبه شده در آب	اندازه‌گیری شده در پرسپکس	اندازه‌گیری شده در پرسپکس و تبدیل شده برای آب
۰/۲۴۰	۰	۰/۳۱۰	۰/۲۴۳	۰/۳۰۵	۰/۳۱۰	۰/۲۴۳
۰/۶۷۹	۳۰	۰/۷۴۳	۰/۷۲۴	۰/۷۰۰	۰/۷۴۳	۰/۷۲۴
۰/۸۷۲	۶۰	۰/۹۰۹	۰/۹۵۷	۰/۸۷۶	۰/۹۰۹	۰/۹۵۷
۱	۹۰	۰/۳۰۰	۰/۳۰۰	۰/۳۰۰	۰/۳۰۰	۰/۳۰۰
۰/۲۸۵	۰	۰/۳۵۰	۰/۲۹۶	۰/۳۷۹	۰/۳۵۰	۰/۲۹۶
۰/۷۳۲	۳۰	۰/۷۴۸	۰/۷۲۸	۰/۸۳۳	۰/۷۴۸	۰/۷۲۸
۰/۹۷۷	۶۰	۰/۹۰۸	۰/۹۵۵	۱/۰۸	۰/۹۰۸	۰/۹۵۵
۱	۹۰	۰/۴۰۰	۰/۳۳۰	۰/۴۳۱	۰/۴۰۰	۰/۳۳۰
۰/۳۵۵	۰	۰/۷۵۵	۰/۷۶۰	۰/۷۸۴	۰/۷۵۵	۰/۷۶۰
۰/۷۶۰	۳۰	۰/۹۰۹	۰/۹۵۹	۰/۹۶۲	۰/۹۰۹	۰/۹۵۹
۱	۹۰	۰/۴۰۰	۰/۳۰۰	۰/۴۳۱	۰/۴۰۰	۰/۳۰۰

گردید. فاکتور ناهمسانگردی تعیین شده در آب در جدول ۳ آورده شده است. ثابت ناهمسانگردی محاسبه شده در فانتومهای آب و پرسپکس به روش مونت کارلو با مقادیر اندازه‌گیری شده با دوزیمترهای ترمولومینسانس مقایسه گردید و نتایج در جدول ۵ آورده شده است.

همچنین مقایسه نتایج حاصل از محاسبه تابع ناهمسانگردی در فانتومهای آب و پرسپکس و نتایج حاصل از اندازه‌گیری در فانتوم پرسپکس و تبدیل شده برای آب در جدول ۴ آورده شده است.

برای دانه ^{103}Pd , فاکتور ناهمسانگردی (r_{an}) و ثابت ناهمسانگردی (\bar{r}_{an}) بر اساس پروتکل TG-43 تعیین

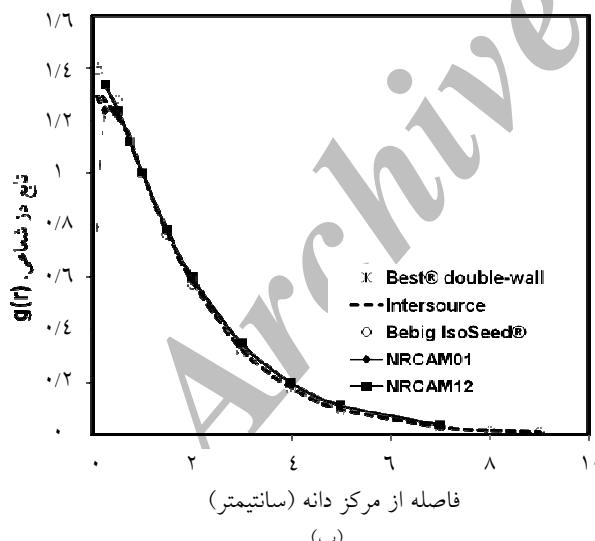
شکل ۵- مقایسه تابع ناهمسانگردی محاسبه شده با کد MCNP4C در فانتومهای آب و پرسپکس و اندازه‌گیری شده با دوزیمترهای ترمولومینسانس در فانتوم پرسپکس و تبدیل شده برای آب برای زوایای مختلف در فاصله های: (الف) ۲ سانتیمتر، (ب) ۳ سانتیمتر و (ج) ۵ سانتیمتر برای دانه NRCAM12. خطاهای بر حسب ۵ (انحراف معیار) رسم شده اند.

پالادیم- 103 ساخته شده در دنیا که توسط سایر محققین دوزیمتری شده‌اند [۲۷،۲۸،۵،۲۹]، در نمودارهای شکلهای ۶-الف و ۶-ب آورده شده است. نمودارها حاکی از این است که دانه‌ی NRCAM ۱۲ و مخصوصاً دانه‌ی ^{103}Pd در مقایسه با سایر دانه‌های جهانی در حد خوبی هستند.

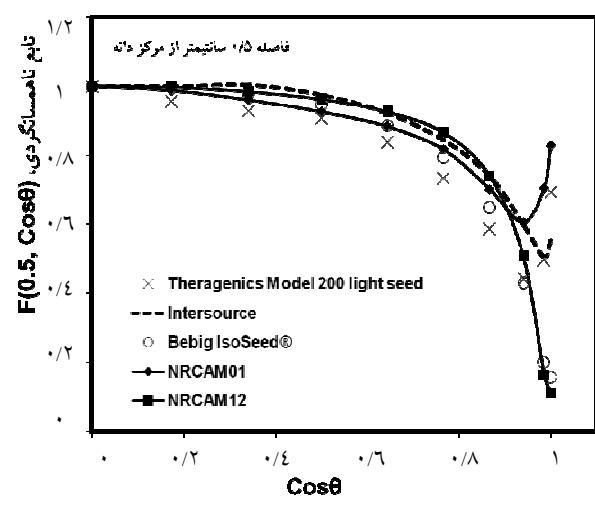
بهمنظور مقایسه این دانه با اولین دانه پالادیم- 103 ساخته شده در پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پزشکی و صنعتی (NRCAM01) که شامل چهار رزین اکتیو و یک نشانگر از جنس مس داخل یک لوله استوانه‌ای از جنس تیتانیوم با قطر خارجی $۰/۸$ میلی‌متر و طول $۴/۵$ میلی‌متر با کلاهک‌هایی فنجانی شکل است [۱۵]، تابع دوز شعاعی و تابع ناهمسانگردی این دانه‌ها و چند دانه

جدول-۵- ثابت ناهمسانگردی ($\bar{\varphi}_{an}$) محاسباتی و اندازه گیری شده مربوط به دانه ^{103}Pd

ثابت ناهمسانگردی $\bar{\varphi}_{an}$	فانوم استفاده شده	روش دوزیمتری	مدل دانه
۰/۸۸۸	پرسپکس	دوزیمتری ترمولومینسانس	NRCAM12
۰/۸۹۵	پرسپکس	محاسبات مونته کارلو	NRCAM12
۰/۸۸۶	آب	محاسبات مونته کارلو	NRCAM12

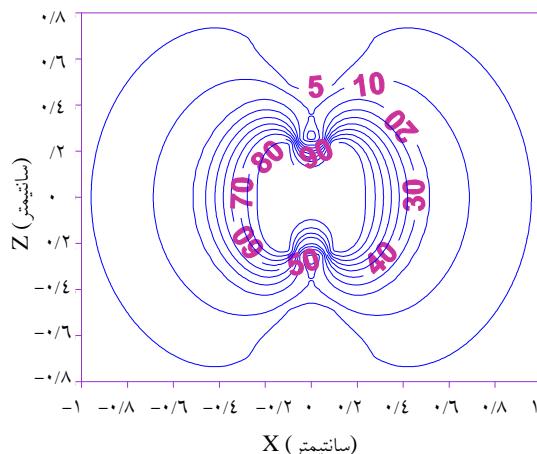
(ب)

(الف)

شکل-۶- (الف) مقایسه تابع دوز شعاعی محاسبه شده در آب مربوط به دانه NRCAM01 و دانه NRCAM12 با تابع دوز شعاعی محاسبه شده چند دانه پالادیم- 103 ساخته شده در دنیا [۲۷،۲۸،۵،۲۹]، (ب) مقایسه تابع ناهمسانگردی محاسبه شده در آب در فاصله $۰/۵$ سانتیمتر از مرکز چشم مربوط به دانه NRCAM01 و دانه NRCAM12 با تابع ناهمسانگردی محاسبه شده چند دانه پالادیم- 103 ساخته شده در دنیا [۲۷،۲۸،۵،۲۹].

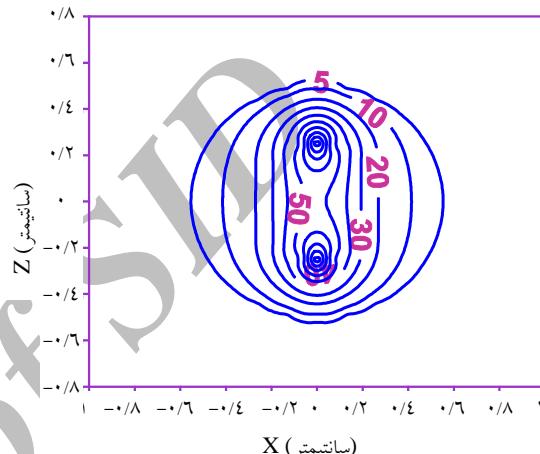
شده‌اند. محور Z در راستای محور طولی دانه است. اعداد روی هر منحنی، مقدار دوز مربوط به نقاط واقع روی منحنی است که به مقدار دوز بیشینه بهنجار شده‌اند.

(ب)

شکل ۷- منحنیهای ایزودوز رسم شده با استفاده از محاسبات مونت کارلو برای: (الف) دانه NRCAM01 و (ب) دانه NRCAM12

با استفاده از توزیع دوز بدست آمده در فانتوم آب با کد F6. منحنیهای ایزودوز دانه‌های MCNP4C و تالی NRCAM01 و NRCAM12 رسم شده و در شکل ۷ آورده

(الف)

و محیط در نظر گرفته نمی‌شود، یکنواخت‌تر شدن نمودارها در فواصل شعاعی دورتر ناشی از اثر قانون عکس مجدور فاصله بر روی دوز اطراف دانه می‌باشد.
تابع دوز شعاعی در آب و پرسپکس محاسبه و اندازه گیری شد. اختلاف بین مقادیر اندازه گیری شده و مقادیر محاسبه شده مربوط به تابع دوز شعاعی در فاصله دو سانتیمتری و سه سانتیمتری از مرکز دانه به ترتیب ۹٪ و ۷٪ می‌باشد که این تفاوت می‌تواند ناشی از خطای اندازه گیری با دوزیمترهای ترمولومینسانس و یا شیشه‌سازی دانه باشد. در سایر نقاط اختلاف کمتر از ۴٪ مشاهده می‌شود.

۴- بحث و نتیجه گیری

پارامترهای دوزیمتری دومین چشمۀ دانه‌ای پالادیم ۱۰۳ ساخته شده در پژوهشکده تحقیقات کشاورزی، پژوهشکی و صنعتی، توسط محاسبات مونته کارلو و روش تجربی براساس توصیه‌های پروتکل TG-43U1 تعیین شدند. ثابت آهنگ دوز در فانتوم آب و در فانتوم پرسپکس محاسبه شد. نمودارهای مربوط به تابع هندسی محاسبه شده در شکل ۲ آورده شده‌اند. همانطور که از نمودارها بر می‌آید، در فاصله ۰/۲۵ سانتیمتر، ترکیب هندسی داخل دانه بر تابع هندسی اثر زیادتری دارد. با توجه به اینکه در محاسبه تابع هندسی جذب و پراکندگی فوتون در ساختمان دانه

منحنی‌های هم‌دوز دانه‌های NRCAM 01 و NRCAM 12 در شکل ۷ آورده شده‌اند. در اطراف محور طولی و خصوصاً زاویه صفر درجه، دوز ناشی از دانه‌ی ^{103}Pd NRCAM 01 بیشتر از ^{103}Pd NRCAM 12 است و این بدليل ضخامت کمتر کلاهک‌های دو سر دانه ^{103}Pd NRCAM 01 نسبت به دانه ^{103}Pd NRCAM 12 می‌باشد. می‌توان گفت، هرگاه ضخامت کلاهک‌ها بیشتر از ضخامت غلاف دانه باشد باعث تضعیف بیشتر و توزیع زاویه‌ای ناهمسانگرد دوز اطراف دانه خواهد شد.

اختلاف کمتر از ۱۰٪ بین نتایج بدست آمده از محاسبات و اندازه‌گیری، نشانده‌نده سازگاری نتایج برنامه‌های شبیه‌سازی و اندازه‌گیری‌های انجام شده در این تحقیق می‌باشد.

پارامترهای دوزیمتری این دانه با اولین دانه ساخته شده مدل ۰۱ NRCAM و همچنین با دیگر دانه‌های پالادیم-۱۰۳ ساخته شده در دنیا مقایسه شد. نتایج نشان می‌دهند که دانه‌های NRCAM ۰۱ و NRCAM ۱۲ از نظر خصوصیات دوزیمتری، در حد استانداردهای جهانی می‌باشند.

شکل ۴-الف تغییرات تابع ناهمسانگردی را در آب، در فاصله‌های مختلف از مرکز دانه بر حسب زاویه نشان داده شده است. همانطور که از نمودارها بر می‌آید، برای همه فواصل، در زاویه صفر درجه ناهمسانگردی بیشترین مقدار را دارد و بتدریج با افزایش زاویه کاهش می‌یابد. در فاصله ۰/۲۵ سانتیمتر، ترکیب هندسی داخل دانه بر تابع ناهمسانگردی اثر زیادتری دارد. در فاصله‌های دورتر، سهم پرتوهای پراکنده در آب افزایش می‌یابد که اثر هندسی چشمeh را از بین می‌برد. با اینکه پراکندگی در آب تمایل به نرم کردن اثر ساختار هندسی دانه دارد، این اثر کاملاً از بین نمی‌رود و در تابع ناهمسانگردی قابل مشاهده است [۲۶]. نمودارهای نشان داده شده در شکل ۴-ب تغییرات تابع ناهمسانگردی را در آب در زوایای مختلف، بر حسب فاصله از مرکز دانه نشان می‌دهد. در زوایای کوچکتر، ناهمسانگردی زیاد و وابستگی محسوسی به فاصله وجود دارد. این وابستگی به فاصله، در زوایای بزرگتر کاهش می‌یابد.

منابع

1. Bernard S, Vynckier S, Dosimetric study of a new polymer encapsulated palladium-103 seed, Phys Med Biol 2005; 50:1493-1504.
2. Reniers B, Vynckier S, Scalliet P, Dosimetric study of a new palladium seed, Applid Radiation and Isotopes 2002; 57:805-11.
3. Williamson J F, Coursey B M, DeWerd L A, Hanson W F, Nath R, Rivard M J, Recommendations of the American of Physicists in Medicine on Pd-103 interstitial source calibration and dosimetry: Implications for dose specification and prescription, Med Phys 2000; 27(4): 634-42.
4. Meigooni A S, Zhang H., Clark J R, Rachabatthula V, Koonan R A, Dosimetric characteristics of the new RadioCoil™ ^{103}Pd Wire line source for use in permanent brachytherapy source, Med Phys 2004; 31(11): 3095-105.
5. Meigooni A S, Bharucha Z, Yoe-Sein M, Sowards K, Dosimetric characteristics of the Best double-wall ^{103}Pd brachytherapy source, Med Phys 2001; 28: 2568-75.

6. Cutrer L M, Hollywood N, Calif, Laser welded brachytherapy source and method of making the source, Patent No: U. S. P 5,997,463, 1999; 1-14.
7. Nath R, Anderson L L, Meli J A, Olch A J, Stitt J A, Williamson J F, Code of practice for brachytherapy physics: Report of the AAPM Radiation Therapy Committee Task Group No. 56, Med Phys 1997; 24(10), 1557-98.
8. Khan F M , The Physics of Radiation Therapy, Ed. William & Wilkins, 1995.
9. Rivard M J, Coursey B M, DeWerd L A, Hanson W F, Huq M S, Ibbott G S, Mitch M G, Nath R, Williamson J F, Update of AAPM Task Group No.43 Report: A revised AAPM protocol for brachytherapy dose calculations, Med Phys 2004; 31(3):633-74.
10. PTW ,TL Detectors, D577.131.0/2: 1-9,
11. Anagnostopoulos G, Baltas D, Karaikos P, Sandilos P, Papagiannis P and Sakellou L, Thermoluminescent dosimetry of the selectseed ^{125}I interstitial brachytherapy seed, Med Phys 2002; 29(5).
12. Patel N S, Chiu-Tsao S, Williamson J F, Fan P, Duckworth T, Shasha D and Harrison L B, Thermoluminescent dosimetry of the Symmetra ^{125}I model I25.S06 interstitial brachytherapy seed, Med Phys 2001; 28(8): 1761-69.
13. Meigooni A S, Yoe-Sein M M, Al-Otoom A Y, Sowards K T, Determination of the dosimetric characteristics of the intersource ^{125}I brachytherapy source, Appl Rad And Isotopes 2002; 56:589-99.
14. Peterson S W and Thomadson B, Measurement of the dosimetric constants for a new ^{103}Pd brachytherapy source, Med Phys 2002; 1: 110-9.
15. Ghonchenazi M G, Determination of dosimetry parameters of Pd-103 source using TLD dosimeters and Monte Carlo simulation method, M. Sc. thesis 1385; Isfahan University of Medical Science.
16. Meigooni A S, Recent developments in brachytherapy source dosimetry, Iran J Radiat Res 2004; 2(3): 97-105.
17. Briesmeister, Editor J F, MCNP-4C, A General Monte Carlo N Particle Transport Code System Version 4C, Los Alamos National Laboratory LA-13709-M, 2000.
18. Rivard M J, A discretized approach to determining TG-43 brachytherapy dosimetry parameters: case study using Monte Carlo calculation for the ^{103}Pd MED3633 source, Applied Radiation and Isotopes 2001; 55: 775-82.
19. Raisali G, Mokhles Gerami F, Khodadadi R, Piroozfar B, Determination of dosimetry parameters for low energy brachytherapy sources based upon TG43-U1 protocol using different MCNP tallies, J Nuclear Science and Technology 2006; 35:29-36.
20. Reniers B, Vynckier S, Scalliet P, Dosimetric study of the new InterSource 125 iodine seed, Med Phys 2001; 28, 2285-88.
21. Hubbell, J H, Seltzer, S M, Tables of X-Ray Attenuation Coefficients from 1 keV to 20 MeV for Elements Z=1 to 92 and 48 Additional Substances of Dosimetric Interest, Report NISTIR 5632, National Institute of standard and Technology, Gaithersburg, MD, 1995.

22. Rivard M J, Monte Carlo calculation of AAPM Task Group Report No.43 dosimetry parameters for the MED3631-A/M ^{125}I source, Med Phys 2001; 28(4):629-37.
23. Li Z, Palta J R, Fan J J, Monte Carlo calculation and experimental measurements of dosimetry parameters of a new ^{103}Pd source, Med Phys 2000; 27, 1108-12.
24. Meigooni A S, Dini Sh A, Awan Sh B, Dou K, Koona R A, Theoretical and experimental determination of dosimetric characterization for ADVANTAGETM Pd-103 brachytherapy source, Applied Radiation and Isotopes 2006; 64: 881-7.
25. Sowards K T, Monte Carlo dosimetric characterization of the IsoAid ADVANTAGETM ^{103}Pd brachytherapy source, Journal of Applied Clinical Medical Physics 2007; 8(2): 18-25.
26. Capote R, Mainegra E, Lopez E, Anisotropy function for low energy interstitial brachytherapy sources: an EGS4 Monte Carlo study, Phys Med Biol 46, 2001; 135-50.
27. Meigooni A S, Sowards K, Soldano M, Dosimetric characteristics of the Intersource ^{103}Pd brachytherapy source, Med Phys 2000; 27, 1091-9.
28. Daskalov G M, Williamson J F, Monte Carlo-aided dosimetry of the new Bebig IsoSeed[®] ^{103}Pd Interstitial Brachytherapy Seed, Med Phys 2001; 28(10): 2154-61.
29. Williamson J F, Coursey B M, DeWerd L A, Hanson W F, Nath R, Dosimetric prerequisites for routine clinical use of new low energy photon interstitial brachytherapy sources, Med Phys 1998; 25, 2269-70.